

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 1187/2014 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Οκτωβρίου 2014

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον προσδιορισμό του συνολικού ανοίγματος έναντι πελάτη ή ομάδας συνδεδεμένων πελατών όσον αφορά τις συναλλαγές με υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 390 παράγραφος 8 τρίτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Για τον προσδιορισμό του συνολικού χρηματοδοτικού ανοίγματος έναντι συγκεκριμένου οφειλέτη, το οποίο προκύπτει από τα ανοίγματα του ιδρύματος σε μια συναλλαγή με υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού, θα πρέπει, κατά πρώτον, να προσδιοριστεί η αξία ανοίγματος για καθένα από τα ανοίγματα αυτά χωριστά. Η συνολική αξία ανοίγματος θα πρέπει, επομένως, να προκύπτει από το σύνολο αυτών των ανοιγμάτων, αλλά δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη από την αξία ανοίγματος του ανοίγματος που προκύπτει από το ίδιο το υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού.
- (2) Όταν τα ανοίγματα των άλλων επενδυτών είναι ίσης προτεραιότητας με το άνοιγμα του ιδρύματος, η αξία ανοίγματος του ανοίγματος του ιδρύματος σε υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού θα πρέπει να αντικατοπτρίζει την κατ' αναλογία κατανομή των ζημιών μεταξύ των ανοιγμάτων που είναι ίσης προτεραιότητας. Αυτό απορρέει από το γεγονός ότι, σε περίπτωση επέλευσης γεγονότος αθέτησης για ένα υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού, οι ζημιές κατανέμονται πάντοτε μεταξύ των ανοιγμάτων που είναι ίσης προτεραιότητας σύμφωνα με την αναλογία καθενός εκ των ανοιγμάτων αυτών και η μέγιστη ζημία την οποία πρόκειται να υποστεί το ίδρυμα, σε περίπτωση ολικής απώλειας ενός υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού, περιορίζεται στο τμήμα που αντιστοιχεί στην αναλογία του ανοίγματος του ιδρύματος στο σύνολο όλων των ανοιγμάτων που είναι ίσης προτεραιότητας.
- (3) Θα πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των συναλλαγών όπου όλοι οι επενδυτές έχουν την ίδια προτεραιότητα, όπως οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων, και άλλων συναλλαγών, όπως οι τιτλοποιήσεις, οι οποίες ενδέχεται να περιλαμβάνουν τμηματοποίηση, όπου τα ανοίγματα να έχουν διαφορετική προτεραιότητα. Στην πρώτη περίπτωση, το προκύπτον άνοιγμα σε ένα υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού εξαρτάται αποκλειστικά από την αναλογική σχέση του ανοίγματος του επενδυτή ως προς τα ανοίγματα όλων των επενδυτών. Στη δεύτερη περίπτωση, οι ζημιές καταλογίζονται πρώτα σε ορισμένα τμήματα ανάλογα με την προτεραιότητά τους και, στη συνέχεια, σε περίπτωση περισσότερων του ενός επενδυτών στο ίδιο τμήμα, κατανέμονται αναλογικά μεταξύ των επενδυτών. Όλα τα τμήματα τιτλοποίησης θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ισότιμα, καθώς, στη χειρότερη περίπτωση, τα τμήματα μειωμένης εξασφάλισης μπορεί να εξαφανιστούν ταχύτατα. Ειδικότερα, θα πρέπει να αναγνωριστεί η μέγιστη ζημία που πρόκειται να υποστούν όλοι οι επενδυτές σε ένα συγκεκριμένο τμήμα, σε περίπτωση ολικής απώλειας ενός υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού, καθώς δεν θα πρέπει να αναγνωριστεί καμία μείωση από τμήματα μειωμένης εξασφάλισης. Το άνοιγμα του ιδρύματος σε υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού μιας συναλλαγής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τη συνολική αξία ανοίγματος του τμήματος αυτού (δεδομένου ότι η ζημία για έναν επενδυτή σε ένα δεδομένο τμήμα, που απορρέει από την αθέτηση υποχρέωσης ενός υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού, δεν μπορεί ποτέ να είναι υψηλότερη από τη συνολική αξία ανοίγματος του τμήματος), ούτε την αξία ανοίγματος του ανοίγματος που προκύπτει από το υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού (δεδομένου ότι το ίδρυμα δεν μπορεί, σε καμία

⁽¹⁾ ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1.

περίπτωση, να έχει ζημία μεγαλύτερη από το ποσό του υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού). Αυτός ο περιορισμός της μέγιστης ζημίας θα πρέπει να εκφράζεται με τη χρήση της χαμηλότερης από τις δύο αξίες ανοίγματος και, στη συνέχεια, την εφαρμογή της διαδικασίας για την αναγνώριση της αναλογικής κατανομής των ζημιών μεταξύ όλων των ανοιγμάτων που είναι ίσης προτεραιότητας σε αυτό το τμήμα, σε περίπτωση περισσοτέρων του ενός επενδυτών στο εν λόγω τμήμα.

- (4) Αν και αναμένεται από τα ιδρύματα να προσδιορίζουν όλους τους οφειλότες υποκείμενων στοιχείων ενεργητικού σε συναλλαγές στις οποίες επενδύουν, μπορεί να υπάρχουν περιπτώσεις όπου αυτό θα δημιουργούσε αδικαιολόγητο κόστος για τα ιδρύματα ή όπου οι περιστάσεις εμποδίζουν τα ιδρύματα να προσδιορίσουν συγκεκριμένους οφειλότες. Ως εκ τούτου, όταν ένα άνοιγμα σε ένα υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού είναι αρκετά μικρό ώστε να συνεισφέρει επουσιωδώς μόνον στο συνολικό άνοιγμα σε έναν συγκεκριμένο πελάτη ή ομάδα συνδεδεμένων πελατών, θα πρέπει να αρκεί η ταξινόμηση του εν λόγω ανοίγματος στη συναλλαγή ως χωριστού πελάτη. Το σύνολο αυτών των ανοιγμάτων σε υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού της ίδιας συναλλαγής θα πρέπει, επομένως, να εξακολουθεί να περιορίζεται από το όριο των μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων για την εν λόγω συναλλαγή. Η συνεισφορά ενός υποκείμενου στοιχείου ενεργητικού στο συνολικό άνοιγμα θα πρέπει να θεωρείται επουσιώδης, όταν χρειάζονται τουλάχιστον 100 ανοίγματα σε υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού μιας συναλλαγής για να επιτευχθεί το όριο του 25 % του επιλέξιμου κεφαλαίου του ιδρύματος. Αυτό προϋποθέτει ότι η αξία ανοίγματος δεν υπερβαίνει το 0,25 % του επιλέξιμου κεφαλαίου του ιδρύματος.
- (5) Προκειμένου να αποφευχθεί απεριόριστο συνολικό άνοιγμα που προκύπτει από ελλείψεις πληροφοριών, θα είναι αναγκαία η υπαγωγή ανοιγμάτων —για τα οποία η αξία ανοίγματος υπερβαίνει το 0,25 % του επιλέξιμου κεφαλαίου του ιδρύματος και για τα οποία λείπουν πληροφορίες για τον οφειλήτη— σε έναν υποθετικό πελάτη («άγνωστο πελάτη»), για τον οποίο θα πρέπει να ισχύει το όριο 25 % των μεγάλων χρηματοδοτικών ανοιγμάτων.
- (6) Σε περίπτωση που ένα ίδρυμα δεν είναι σε θέση να διακρίνει μεταξύ των υποκείμενων στοιχείων ενεργητικού μιας συναλλαγής ως προς το ποσό τους, υπάρχει κίνδυνος τα υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού της συναλλαγής να αφορούν τον ίδιο οφειλήτη ή τις ίδιες ομάδες συνδεδεμένων πελατών. Στην περίπτωση αυτή, προκειμένου να μετριαστεί ο κίνδυνος αυτός, θα πρέπει να απαιτείται από το ίδρυμα να αξιολογεί τη σπουδαιότητα της συνολικής αξίας των ανοιγμάτων του στη συναλλαγή, προτού την ταξινομήσει στη συναλλαγή ως χωριστό πελάτη, αντί του «άγνωστου πελάτη».
- (7) Η διάρθρωση μιας συναλλαγής δεν θα πρέπει να αποτελεί πρόσθετο άνοιγμα, όταν οι περιστάσεις της συναλλαγής διασφαλίζουν ότι οι ζημιές ενός ανοίγματος στη συναλλαγή αυτή μπορεί να προκύψουν μόνον από γεγονότα αθέτησης των υποκείμενων στοιχείων ενεργητικού. Θα πρέπει να αναγνωρίζεται πρόσθετο άνοιγμα όταν η συναλλαγή συνεπάγεται υποχρέωση καταβολής, από μέρους ορισμένου προσώπου, πρόσθετων ταμειακών ροών από τα υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού, ή τουλάχιστον προκαταβολής τους, δεδομένου ότι οι επενδυτές θα μπορούσαν να υποστούν πρόσθετες ζημιές, σε περίπτωση αθέτησης από μέρους του προσώπου αυτού, ακόμη κι αν δεν υπάρχει αθέτηση για ένα υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού. Θα πρέπει επίσης να αναγνωρίζεται πρόσθετο άνοιγμα όταν οι περιστάσεις της συναλλαγής επιτρέπουν τη διοχέτευση ταμειακών ροών προς ένα πρόσωπο που δεν δικαιούται να τις εισπράξει, καθώς οι επενδυτές θα μπορούσαν να υποστούν πρόσθετες ζημιές, ακόμη κι αν δεν υπάρχει αθέτηση για ένα υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού. Δεν θα πρέπει να αναγνωρίζεται πρόσθετο άνοιγμα για τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ), όπως αναφέρονται στην οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾, δεδομένου ότι οι ταμειακές ροές δεν μπορούν να διοχετεύονται σε ένα πρόσωπο που δεν έχει δικαίωμα, βάσει της συναλλαγής, να εισπράττει αυτές τις ταμειακές ροές. Αυτό θα πρέπει επίσης να γίνεται δεκτό για τις οντότητες που υπόκεινται σε ισοδύναμες απαιτήσεις, σύμφωνα με τις νομοθετικές πράξεις της Ένωσης ή με τη νομοθεσία τρίτης χώρας.
- (8) Η ύπαρξη και η αξία των ανοιγμάτων προς έναν πελάτη ή μια ομάδα συνδεδεμένων πελατών που προκύπτουν από ανοίγματα σε συναλλαγές δεν εξαρτάται από το αν τα ανοίγματα σε συναλλαγές υπάγονται στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών ή είναι εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών. Ως εκ τούτου, τα κριτήρια και η μεθοδολογία που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των ανοιγμάτων σε συναλλαγές με υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού θα πρέπει να είναι τα ίδια, ανεξάρτητα από το αν τα ανοίγματα αυτά υπάγονται στο χαρτοφυλάκιο συναλλαγών ή είναι εκτός χαρτοφυλακίου συναλλαγών του ιδρύματος.
- (9) Ο παρών κανονισμός βασίζεται στα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων που υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT) στην Επιτροπή.
- (10) Η EAT διεξήγαγε ανοικτές δημόσιες διαβουλεύσεις σχετικά με τα σχέδια ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων στα οποία βασίζεται ο παρών κανονισμός, ανέλυσε τα ενδεχόμενα συναφή κόστη και τις ωφέλειες και ζήτησε τη γνώμη της ομάδας τραπεζικών συμφεροντούχων, που συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾,

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 302 της 17.11.2009, σ. 32).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τα κριτήρια και τη μεθοδολογία που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό του συνολικού χρηματοδοτικού ανοίγματος ενός ιδρύματος έναντι πελάτη ή ομάδας συνδεδεμένων πελατών, όσον αφορά τα χρηματοδοτικά ανοίγματα από συναλλαγές με υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού, καθώς και τους όρους υπό τους οποίους η διάρθρωση των συναλλαγών με υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού δεν συνιστά πρόσθετο χρηματοδοτικό άνοιγμα.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «συναλλαγές»: οι συναλλαγές που αναφέρονται στο άρθρο 112 στοιχεία ιγ) και ιε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, καθώς και άλλες συναλλαγές όπου υπάρχει άνοιγμα σε υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού·
- β) «άγνωστος πελάτης»: ένας δεδομένος υποθετικός πελάτης, στον οποίο το ίδρυμα εκχωρεί όλα τα ανοίγματα για τα οποία δεν έχει προσδιοριστεί ο οφειλέτης, υπό την προϋπόθεση ότι δεν εφαρμόζεται το άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) και το άρθρο 6 παράγραφος 3 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ταυτοποίηση των ανοιγμάτων που προκύπτουν από συναλλαγές

1. Το ίδρυμα προσδιορίζει τη συνεισφορά στο συνολικό άνοιγμα έναντι συγκεκριμένου πελάτη ή ομάδας συνδεδεμένων πελατών, το οποίο προκύπτει από μια συγκεκριμένη συναλλαγή, σύμφωνα με τη μεθοδολογία που ορίζεται στα άρθρα 4, 5 και 6.

Το ίδρυμα προσδιορίζει χωριστά για καθένα από τα υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού το άνοιγμά του στο συγκεκριμένο υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού, σύμφωνα με το άρθρο 5.

2. Το ίδρυμα αξιολογεί κατά πόσον μια συγκεκριμένη συναλλαγή αποτελεί πρόσθετο άνοιγμα, σύμφωνα με το άρθρο 7.

Άρθρο 4

Υποκείμενα ανοίγματα σε συναλλαγές με υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού

1. Κατά την αξιολόγηση των υποκείμενων ανοιγμάτων μιας συναλλαγής (συναλλαγή Α), η οποία έχει υποκείμενο άνοιγμα σε άλλη συναλλαγή (συναλλαγή Β), για τους σκοπούς της εφαρμογής των άρθρων 5 και 6, το ίδρυμα αντιμετωπίζει το άνοιγμα στη συναλλαγή Β ως αντικατασταθέν διά των υποκείμενων ανοιγμάτων της συναλλαγής Β.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται όσο τα υποκείμενα ανοίγματα είναι ανοίγματα σε συναλλαγές με υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού.

Άρθρο 5

Υπολογισμός της αξίας χρηματοδοτικού ανοίγματος

1. Το άνοιγμα ενός ιδρύματος σε ένα υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού μιας συναλλαγής είναι το χαμηλότερο από τα εξής:

- α) η αξία ανοίγματος του ανοίγματος που προκύπτει από το υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού·
- β) η συνολική αξία ανοίγματος των ανοιγμάτων του ιδρύματος στο υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού, που προκύπτει από όλα τα ανοίγματα του ιδρύματος στη συναλλαγή.

2. Για κάθε άνοιγμα ενός ιδρύματος σε μια συναλλαγή, η αξία ανοίγματος του προκύπτοντος ανοίγματος σε ένα υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού προσδιορίζεται ως εξής:

- α) εάν τα ανοίγματα όλων των επενδύτων σε αυτή τη συναλλαγή είναι ίσης προτεραιότητας, η αξία ανοίγματος του προκύπτοντος ανοίγματος σε ένα υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού ισούται με τον λόγο του ανοίγματος του ιδρύματος στη συναλλαγή, πολλαπλασιαζόμενου με την αξία ανοίγματος του ανοίγματος που προκύπτει από το υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού·
- β) σε άλλες περιπτώσεις πλην εκείνων που αναφέρονται στο στοιχείο α), η αξία ανοίγματος του προκύπτοντος ανοίγματος σε ένα υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού ισούται με τον λόγο του ανοίγματος του ιδρύματος στη συναλλαγή, πολλαπλασιαζόμενου με το χαμηλότερο από τα εξής:
 - i) την αξία ανοίγματος του ανοίγματος που προκύπτει από το υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού·
 - ii) τη συνολική αξία ανοίγματος του ανοίγματος του ιδρύματος στη συναλλαγή, μαζί με όλα τα άλλα ανοίγματα σε αυτή τη συναλλαγή που είναι ίσης προτεραιότητας με το άνοιγμα του ιδρύματος.

3. Η αναλογία ανοίγματος ενός ιδρύματος προς μια συναλλαγή ισούται με την αξία ανοίγματος του ανοίγματος του ιδρύματος, διαιρούμενη με τη συνολική αξία ανοίγματος του ανοίγματος του ιδρύματος, μαζί με όλα τα άλλα ανοίγματα σε αυτή τη συναλλαγή που είναι ίσης προτεραιότητας με το άνοιγμα του ιδρύματος.

Άρθρο 6

Διαδικασία για τον προσδιορισμό της συνεισφοράς των υποκείμενων ανοιγμάτων στα συνολικά ανοίγματα

1. Για κάθε άνοιγμα πιστωτικού κινδύνου για το οποίο προσδιορίζεται ο οφειλέτης, το ίδρυμα περιλαμβάνει την αξία ανοίγματος του ανοίγματος του προς το αντίστοιχο υποκείμενο στοιχείο ενεργητικού, κατά τον υπολογισμό του συνολικού ανοίγματος σε αυτόν τον οφειλέτη ως μεμονωμένο πελάτη ή ομάδα συνδεδεμένων πελατών στην οποία ανήκει ο εν λόγω οφειλέτης.

2. Εάν ένα ίδρυμα δεν έχει προσδιορίσει τον οφειλέτη ενός ανοίγματος σε υποκείμενο πιστωτικό κίνδυνο, ή όταν ένα ίδρυμα δεν είναι σε θέση να επιβεβαιώσει ότι ένα υποκείμενο άνοιγμα δεν συνιστά άνοιγμα σε πιστωτικό κίνδυνο, η υπαγωγή του εν λόγω ανοίγματος από το ίδρυμα γίνεται ως εξής:

- α) όπου η αξία ανοίγματος δεν υπερβαίνει το 0,25 % του επιλέξιμου κεφαλαίου του ιδρύματος, το εν λόγω άνοιγμα στη συναλλαγή ταξινομείται ως χωριστός πελάτης·
- β) όπου η αξία ανοίγματος ισούται με το 0,25 % του επιλέξιμου κεφαλαίου του ιδρύματος, ή το υπερβαίνει, και το ίδρυμα μπορεί να εγγυηθεί, με εντολή συναλλαγής, ότι τα υποκείμενα ανοίγματα της συναλλαγής δεν συνδέονται με οποιαδήποτε άλλα ανοίγματα στο χαρτοφυλάκιο του, συμπεριλαμβανομένων των υποκείμενων ανοιγμάτων από άλλες συναλλαγές, το εν λόγω άνοιγμα στη συναλλαγή ταξινομείται ως χωριστός πελάτης·
- γ) σε άλλες περιπτώσεις πλην εκείνων που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), το εν λόγω άνοιγμα υπάγεται στον άγνωστο πελάτη.

3. Εάν ένα ίδρυμα δεν είναι σε θέση να διακρίνει τα υποκείμενα ανοίγματα μιας συναλλαγής, το ίδρυμα ταξινομεί τη συνολική αξία ανοίγματος των ανοιγμάτων του στη συναλλαγή ως εξής:

- α) όπου η συνολική αξία ανοίγματος δεν υπερβαίνει το 0,25 % του επιλέξιμου κεφαλαίου του ιδρύματος, αυτή η συνολική αξία ανοίγματος στη συναλλαγή ταξινομείται ως χωριστός πελάτης·
- β) σε άλλες περιπτώσεις πλην εκείνων που αναφέρονται στο στοιχείο α), η εν λόγω συνολική αξία ανοίγματος υπάγεται στον άγνωστο πελάτη.

4. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2, τα ιδρύματα παρακολουθούν τακτικά, και τουλάχιστον σε μηνιαία βάση, αυτές τις συναλλαγές για πιθανές αλλαγές στη σύνθεση και το σχετικό μερίδιο των υποκείμενων ανοιγμάτων.

Άρθρο 7

Πρόσθετο άνοιγμα σύμφωνα με τη διάρθρωση της συναλλαγής

1. Η διάρθρωση της συναλλαγής δεν συνιστά πρόσθετο άνοιγμα, εάν η συναλλαγή πληροί και τις δύο ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η νομική και επιχειρησιακή διάρθρωση της συναλλαγής έχει σχεδιαστεί κατά τρόπο που να αποτρέπει τον υπεύθυνο της συναλλαγής ή ένα τρίτο μέρος από τη διχοτέυση τυχόν ταμειακών ροών που προκύπτουν από τη συναλλαγή σε πρόσωπα που δεν έχουν δικαίωμα, σύμφωνα με τους όρους της συναλλαγής, να εισπράττουν αυτές τις ταμειακές ροές·

- β) δεν μπορεί να απαιτηθεί ούτε από τον εκδότη ούτε από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, βάσει της συναλλαγής, να καταβάλει στο ίδρυμα προκαταβολή ή πρόσθετες ταμειακές ροές από τα υποκείμενα στοιχεία ενεργητικού.
2. Οι όροι της παραγράφου 1 στοιχείο α) θεωρείται ότι πληρούνται, όταν η συναλλαγή αφορά ένα από τα εξής:
- α) έναν ΟΣΕΚΑ, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/65/ΕΚ·
- β) μια επιχείρηση εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα, η οποία ασκεί δραστηριότητες παρόμοιες με εκείνες που ασκούνται από έναν ΟΣΕΚΑ και η οποία υπόκειται σε εποπτεία σύμφωνα με νομοθετική πράξη της Ένωσης ή σύμφωνα με τη νομοθεσία τρίτης χώρας η οποία εφαρμόζει εποπτικές και κανονιστικές απαιτήσεις που είναι τουλάχιστον ισοδύναμες με εκείνες που εφαρμόζονται στην Ένωση για τους ΟΣΕΚΑ.

Άρθρο 8

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Οκτωβρίου 2014.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO